சுமிதா பிரதீப்

–எதிர்–

அருண் குமார் சிகே & மற்றொருவர்

(குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண். 1834/2022)

அக்டோபர் 21, 2022

முன்னிலை:

[மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு.சூர்யா காந்த்

மற்றும்

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. ஜே.பி பார்திவாலா]

முன் பிணை 1–ஆம் எதிர்மனுதாரருக்கு எதிராக வழக்கு பிரிவுகள் 354(1)(i), (ii), மற்றும் (iv), 354 ஏ(2) மற்றும் 354 ஏ(3) ஐபிசி–யின் போக்சோ சட்டத்தின் பிரிவுகள் 7, 8, 9 மற்றும் 11 ஆகியன – 1 ஆம் எதிர்மனுதாரர், அவர் தனது 12 வயது சகோதரன்/சகோதரியின் மகள் பாலியல் வன்கொடுமை செய்ததாக குற்றச்சாட்டு – அவர் பாதிக்கப்பட்ட பெண்ணை தனது மடியில் அமரச் சொன்னார், அதன் பிறகு அவளை கட்டிப்பிடித்து கன்னத்தில் முத்தமிட்டு உதட்டில் முத்தமிட முயன்றார் – மேலும், அவர் தகாத வார்த்தைகளால் அவளை திட்டி, ஆபாசமான கருத்துகளை தெரிவித்தார் – பாதிக்கப்பட்டவர் சிறந்த மாணவியாக இருந்தபோதிலும், இந்த சம்பவம் அவளை மிகவும் அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியதால், அவள் தனது படிப்பிலும், செயல்திறனிலும் பின்னடைவை சந்தித்தால் – அவள் ஆலோசனைக்காக அழைத்துச் செல்லப்பட்டாள், ஆனால் நடந்த சம்பத்தைப் பற்றி ஏதுவும் கூறவில்லை – இரண்டாவது ஆலோசனை அமர்வில், அவள் துரதிர்ஷ்டவசமான சம்பவத்தை வெளிப்படுத்தினார் – அதன் பின்னர், 1 ஆம் எதிர்மனுதாரர் மீது முதல் தகவல் அறிக்கை பதிவு செய்யப்பட்டது – 1 ஆம் எதிர்மனுதாரர் அமர்வு நீதிமன்றத்தை அணுகினார். ஆனால் முன்ஜாமீன் மறுக்கப்பட்டது. இருப்பினும்,

உயர் நீதிமன்றம் முன்ஜாமீனுக்கு பாதுகாப்பு வழங்கியது – பாதிக்கப்பட்ட சிறுமியின் தாயார் உடனடியாக மேல்முறையீடு செய்தார் – தீர்வு: இதுபோன்ற கடுமையான குற்றச்சாட்டுகள் உள்ள ஒரு வழக்கில், கைதுக்கு எதிரான பாதுகாப்பை வழங்குவதில் உயர் நீதிமன்றம் தனது அதிகாரத்தை பயன்படுத்தியிருக்கக் கூடாது, ஏனெனில் விசாரணை அதிகாரி விசாரணையை அதன் தர்க்கரீதியான முடிவை எடுக்க சுதந்திரமாக செயல்படவேண்டும் – பாதிக்கப்பட்டவர் மிகவும் அதிர்ச்சியடைந்திருப்பதால், அவரது கல்வித் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டன, குறிப்பாக போக்சோ சட்டத்தின் பிரிவு 29 மூலம் வெளிப்படும் சட்ட நோக்கத்துடன் இணைந்து, ஒரு நீதிமன்றம் முன்பிணை வழங்குவதில் அதன் விருப்ப அதிகாரத்தை பயன்படுத்துவதைத் தடுக்க போதுமானது – காவலில் வைத்து விசாரணை செய்வதற்கான எந்த வழக்கையும் அரசுத் தரப்பு நிறுவவில்லை என்றால், அதுவே முன்ஜாமீன் வழங்குவதற்கு ஒரு போதுமான காரணம் என்று சட்டத்தின் தவறான கருத்து – முன்ஜாமீன் கோரும் மனுவைத் தீர்மானிக்கும் போது மற்ற காரணங்களுடன் பரிசீலிக்க வேண்டிய தொடர்புடைய அம்சங்களில் ஒன்றாக காவலில் விசாரணை செய்யப்படுவதாக இருக்கலாம் – இருப்பினும், காவலில் விசாரணை தேவையில்லை அல்லது அவசியமில்லை என்றாலும், அது முன்னதாக ஜாமீன் வழங்குவதற்கு அடிப்படை காரணமாக இருக்கமுடியாது – குற்றம் சாட்டப்பட்டவரைக் காவலில் வைத்து விசாரிப்பது தேவையில்லாத பல வழக்குகளில் இருக்கலாம், ஆனால் அது குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு எதிரான முகாந்திரம் புறக்கணிக்கப்பட வேண்டும் அல்லது கவனிக்கப்படக்கூடாது என்பது அர்த்தமல்ல – அவருக்கு முன்கூட்டியே பிணை வழங்கப்பட வேண்டும் – முதல் மற்றும் முக்கிய விஷயம் முன்னதாக ஜாமீன் விண்ணப்பத்தை விசாரிக்கும் நீதிமன்றம், குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு எதிராக முன்வைக்கப்பட்ட முதல் நோக்கு வழக்கு என்ன என்பதைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும் – அதன்பிறகு, குற்றத்தின் தன்மை மற்றும் தண்டனையின் கடுமை ஆகியவை ஆராயப்பட வேண்டும் – இந்த வழக்கின் பொருண்மைகளின்படி, உயர்நீதிமன்றம் முன்பிணையின் தன்விருப்ப பரிகாரத்தை வழங்கியிருக்கக் கூடாது.

ஜாய் எதிர் கேரளா மாநிலம் (2019) 1 கேஎல்டி 935 – குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

வழக்கின் சட்ட குறிப்பு

(2019) 1 கேஎல்டி 935 குறிப்பிடப்பட்டது பத்தி 8

குற்றவியியல் மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு: குற்றவியியல் மேல்முறையீட்டு எண் 1834/2022.

எர்ணாகுளத்தில் உள்ள கேரள உயர் நீதிமன்றத்தின் 25.07.2022 தேதியிட்ட ஜாமீன் மனு எண் 5271/2022–யின் தீர்ப்பு மற்றும் உத்தரவுகளிலிருந்து.

கவுரவ் அகர்வால், திருமதி அனு கே. ஜாய், ஆலிம் அன்வர், அரவிந்த் குப்தா ஆகியோர் மேல்முறையீட்டாளருக்கான வழக்கறிஞர்கள்.

ராகந்த் பசந்த், திருமதி. ஜெஹ்ரா கான், அஜய் கிருஷ்ணா, ஹர்ஷத் வி.ஹமீது, திலீப் பூலக்கோட், திருமதி.ஆஷ்லி ஹர்ஷத் ஆகியோர் எதிர்மேல்முறையீட்டாளருக்கான வழக்கறிஞர்கள்.

கீழ்க்கண்டவாறு இந்த நீதிமன்ற உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது.

உத்தரவு

1. அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

2. மேல்முறையீட்டாளர் பாதிக்கப்பட்ட 12 வயது சிறுமியின் தாயார் ஆவார்.

3. இ.த.ச., பிரிவு 354 ஏ (1) (i), (ii) & (iv), 354 ஏ–(2) மற்றும் 354 ஏ–(3) மற்றும் பாலியல் குற்றங்களிலிருந்து குழந்தைகளை பாதுகாத்தல் சட்டம் சுருக்கமாக, ('போக்சோ சட்டம்') பிரிவுகள் 7, 8, 9 மற்றும் 11 ஆகிவற்றின் கீழ் வயநாட்டிலுள்ள, மீனங்கடி மாவட்ட காவல் நிலையத்தில், 27.5.2022 அன்று குற்ற எண்

442/2022–இல், 1–ஆம் எதிர்மேல்முறையீட்டாளருக்கு முன்பிணை பாதுகாப்பு வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பில் மேல்முறையீட்டாளர் பாதிப்படைந்துள்ளார். 14.12.2021 அன்று 1ம் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் தனது 12 வயது சகோதரன்/சகோதரியின் மகளை பாலியல் வன்கொடுமை செய்ததாக குற்றம் சாட்டப்பட்டது. 1–ம் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் பாதிக்கப்பட்ட பெண்ணை தனது மடியில் அமருமாறு கூறினார், அதன் பின்னர் அவர் அவளை கட்டிப்பிடித்து கன்னத்தில் முத்தமிட்டார் மற்றும் அவரது உதடுகளில் முத்தமிட முயன்றார் என்று குற்றச்சாட்டுகள் உள்ளன. மேலும், அவர் பாதிக்கப்பட்ட பெண்ணின் ஆடைகளை அவிழ்க்க முயன்றதுடன் அநாகரிகமான கருத்துக்களையும் தெரிவித்தார். பாதிக்கப்பட்ட மாணவி பாடத்திட்டம் மற்றும் பாடத்திட்ட செயல்பாடுகளில் சிறந்த செயல்திறனைக் கொடுத்த ஒரு சிறந்த மாணவி ஆவார். ஆனால் இந்த சம்பவம் அவளை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியதால், அவள் பாடத்திலும் செயல்திறனிலும் பின்னடைவை சந்தித்தால். அவள் ஆலோசனை அமர்வுக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டாள். ஆனால், அவள் மனம் திறக்கவில்லை. பாதிக்கப்பட்ட பெண் இரண்டாவது முறையாக ஆலோசனை அமர்வுக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டாள். அந்த நேரத்தில், அவர் தனது தாய் மாமா அதாவது 1–ஆம் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் என்பவரிடமிருந்து எதிர்கொண்ட துரதிர்ஷ்டவசமான சம்பவத்தை வெளிப்படுத்தினார். அதன்பிறகு, முதல் தகவல் அறிக்கை உடனடியாக பதிவு செய்யப்பட்டது. 1973 ஆம் ஆண்டு குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம் பிரிவு 164 இன் கீழ் மருத்துவப் பரிசோதனை நடத்தப்பட்டு பாதிக்கப்பட்டவரின் வாக்குமூலம் பதிவு செய்யப்பட்டது. அவர் கைது செய்யப்பட்டதைக் கண்டு, 1–ஆம் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் கற்றறிந்த அமர்வு நீதிமன்றத்தை அணுகினார். ஆனால் அவரின் முன்ஜாமீன் மனு நிராகரிக்கப்பட்டது.

4. அதன்பிறகு, 1–ஆம் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் உயர் நீதிமன்றத்தை அணுகினார். உயர் நீதிமன்றம் 25.7.2022 தேதியிட்ட எதிர்ப்புக்குள்ளான உத்தரவு மூலம் பின்வரும் நிபந்தனைகளுடன் முன்ஜாமீன் வழங்கியது:–

"12. அதன்படி, பின்வரும் நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டு இந்த விண்ணப்பத்தை அனுமதிக்கிறேன்:

(அ) மனுதாரர் 29.07.2022, 30.07.2022, 01.08.2022 மற்றும் 02.08.2022 ஆகிய தேதிகளில் காலை 9 மணி முதல் மாலை 6 மணி வரை விசாரணை அதிகாரி முன் ஆஜராகி விசாரணைக்கு உட்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

(ஆ) விசாரணைக்குப் பிறகு, விசாரணை அதிகாரி மனுதாரரைக் கைது செய்ய முன்வந்தால், அவர் ரூ.50,000/ (ரூபாய் ஐம்பதாயிரம்) க்கான பத்திரத்தைச் செயல்படுத்தி, விசாரணை அதிகாரி முன் அதே தொகைக்கு தலா இரண்டு பெறுமானமுள்ள உத்தரவாததுடன் பிணையில் விடுவிக்கப்படுவார்.

(இ) மனுதாரர் தேவைப்படும் போது விசாரணை அதிகாரி முன் ஆஜராக வேண்டும் மற்றும் விசாரணைக்கு ஒத்துழைக்க வேண்டும்.

(ஈ) மனுதாரர் சாட்சிகளை மிரட்டவோ அல்லது செல்வாக்கு செலுத்தவோ முயற்சிக்கக் கூடாது; அல்லது ஆதாரங்களை அவர் சிதைக்கக்கூடாது ;

xx xx xx xx;

(உ) xx xx xx xx

(ஊ) xx xx xx"

5. இதனால் பாதிக்கப்பட்ட குழந்தையின் தாய் நீதிமன்றத்தை அணுகினார்.

6. நாங்கள் தரப்பினருக்கான கற்றறிந்த வழக்குரைஞரின் வாதங்களை கேட்டறிந்து, பதிவுறுக்களை ஆராய்ந்தோம்.

7. சிறப்பு நீதிபதி, நீதியர் அமர்வு, கல்பெட்டா, வயநாடு, 2022 ஆம் ஆண்டின் குற்றவியியல் பல்வகை வழக்கு எண். 512 இல் நிறைவேற்றப்பட்ட ஜூலை 4, 2022 தேதியிட்ட உத்தரவின்படி, 1–ஆம் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் (அசல் குற்றம்

சாட்டப்பட்டவர்) வேண்டுரைத்த முன்ஜாமீனை மறுத்துள்ளார், அதில் பின்வரும் கருத்துரைக்கப்பட்டது:–

"7. வழக்கு நாட்குறிப்பை கவனமாக ஆராய்ந்ததில், அரசுத் தரப்பில் கூறப்படும் பாலியல் வன்கொடுமை மனுதாரரின் வழக்கில் நடந்ததாக சந்தேகிக்க போதுமான காரணங்கள் இருப்பதைக் காட்டுகிறது. குற்றவாளி வேறு யாருமல்ல, பாதிக்கப்பட்ட பெண்ணின் நெருங்கிய உறவினர். அதாவது அவளது தாய்மாமன். பாதிக்கப்பட்ட பெண்ணும், அவளது தாயாரும் சில நாட்கள் தங்கியிருந்த போது, மனுதாரரின் வீட்டில் இந்த சம்பவம் நடந்துள்ளது என்பதை, பாதிக்கப்பட்ட பெண் காவல்துறையினரிடமும், கற்றறிந்த நடுவரிடமும் அளித்த வாக்குமூலங்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன. மனுதாரரின் படுக்கையறையில் வேறு யாரும் இல்லாத நேரத்தில் இந்த சம்பவம் நடந்ததாகவும் வாக்குமூலத்தில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. மனுதாரரின் படுக்கையறை வீட்டின் மாடிபடிகளின் மேல் அமைந்துள்ளது. சம்பந்தப்பட்ட நேரத்தில் மற்ற நபர்கள் அனைவரும் வீட்டின் கீழ் படிக்கட்டு பகுதியில் இருந்தனர். மனுதாரர் பாதிக்கப்பட்ட பெண்ணின் ஆடையை அவிழ்க்க முயன்றார் என்றும், அவளை தனது மடியில் உட்கார வைத்து, மார்பகங்களைத் தொட்டு, கட்டிப்பிடித்து முத்தமிட்டார் என்றும், மேலும் அவரது உதடுகளில் முத்தமிட முயன்றார் என்றும் வாக்குமூலத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மேலும், மனுதாரர் அவளது மேலாடையை அகற்ற முயன்றபோது, அவள் சத்தமாக அழ தொடங்கியதால் அவர் அவளை விடுவித்தார். சில வகையான பாலியல் கருத்துக்களை கூறி, அவர் குழந்தையின் பாலியல் உணர்வுகளை தூண்ட முயற்சித்துள்ளார் என்பது மேலும் காணப்படுகிறது. பாதிக்கப்பட்டவருக்கும் மனுதாரருக்கும் இடையே உள்ள உறவையும், அந்தச் செயல்கள் நடந்த விதத்தையும் கணக்கில் கொண்டால், அவை இயல்பிலேயே கொடூரமானவை என்றே சொல்ல வேண்டும்.

8. மனுதாரரின் கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் சரியாக வாதிட்டபடி, குற்றம் குறித்து அறிக்கை செய்வதில் சுமார் 6 மாதங்கள் வரை தாமதம் ஏற்பட்டுள்ளது. ஆனால், வழக்கு விசாரணையை நம்பாமல் இருக்க வெறும் தாமதம் ஒரு காரணி அல்ல. ஜாய் எதிர் கேரளா மாநிலம் (2019 (1) கேஎல்டி 935) என்ற வழக்கில், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு விஷயத்தைப் புகாரளிப்பதில் தாமதம் ஏற்படுத்துவது, குறிப்பாக இளவர் பெண் மீதான பாலியல் வன்கொடுமை முக்கியமற்றது என்றும், அது வழக்கு விசாரணைக்கு ஆபத்தானதாக இருக்காது என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. மேலும், வழக்கு நாட்குறிப்பு தாமதத்திற்கான காரணத்தை தெளிவாகக் காட்டுகிறது. இந்த சம்பவத்திற்குப் பிறகு, பாதிக்கப்பட்ட பெண் தனது படிப்பில் பின்னோக்கி சோர்ந்து காணப்பட்டதாக ஆவணங்கள் காட்டுகின்றன. அவளது கல்வி தொடர்பான தேர்ச்சி அறிக்கை கிடைக்கப்பெற்றுள்ளது. அவள் தனது 6 ஆம் வகுப்பில் அனைத்து பாடங்களிலும் படிநிலை ஏ1 அல்லது படிநிலை ஏ2 பெற்றுள்ளார். ஆனால், ஏழாம் வகுப்பில், அவளது செயல்திறன் வெகுவாகக் குறைந்து. அவர் பெரும்பாலான பாடங்களில் படிநிலை சி1 அல்லது சி2 மற்றும் ஒரு பாடத்தில் பி1 மற்றும் மற்றொரு பாடத்தில் படிநிலை பி2 பெற்றுள்ளார். 7 ம் வகுப்பு படிக்கும் போது இந்த சம்பவம் நடைப்பெற்றுள்ளது. அவளது கல்வி பற்றி கவலைப்பட்ட அவளது பெற்றோர் எர்ணாகுளத்தில் உள்ள ஒரு ஆலோசகரிடம் ஆலோசனை நடத்தினர். ஆலோசகரின் கூற்று, குழந்தை தொடர்ந்து அழுதுகொண்டிருந்ததையும், அதற்கான காரணத்தை முதல் அமர்வில் வெளிப்படுத்த தயாராக இல்லை என்பதையும் காட்டுகிறது. அவள் சோகமாக காணப்பட்டாள். கலந்தாய்வின் இரண்டாவது அமர்வில் தான், அவள் நடந்த சம்பவத்தை வெளிப்படுத்தினார். அச்சம் காரணமாக நடந்த சம்பவங்களை அம்மாவிடம் கூட தெரிவிக்கவில்லை. இது மிகவும் இயல்பானது, எனெனில் குற்றவாளி அவளது தாயின் சகோதரர்.

இருப்பினும், தாமதத்தின் அடிப்படையில், வழக்கு விசாரணையின் குற்றச்சாட்டு தவறானது என்று கூற முடியாது.

9. இந்த வழக்கு, பாதிக்கப்பட்டவரின் தாயாருக்கும் தங்களுக்கு இடையே இருந்த சொத்து தகராறுகளை கருத்தில் கொண்டு எடுத்த ஒரு பழிவாங்கும் நடவடிக்கையாகும் என்று மனுதாரரின் கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் காட்ட முயற்சி மேற்கொண்டுள்ளார். அவர் மீனங்கடி காவல் நிலையத்தின் எண்.454/2022 என பதிவுசெய்யப்பட்ட குற்றத்தை நம்பியுள்ளார். அதில் குழந்தையின் தாய் மற்றும் தாயின் கணவர் மீது குற்றம் சாட்டப்பட்டுள்ளது. இந்திய தண்டனைச் சட்டம் 447, 323, 324, 354 ஏ(1)(i), 354 ஏ(1)(ii), 307 மற்றும் 211 உ/பி 34 ஆகிய பிரிவுகளின் கீழ் தண்டனைக்குரிய குற்றங்களாக முதல் தகவல் அறிக்கையில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆனால், அந்தக் குற்றம் 09.06.2022 அன்றுதான் பதிவு செய்யப்பட்டது. அதாவது, அந்த குற்றம் பதிவு செய்த பிறகுதான் நடந்துள்ளது. மேலும், முதல் தகவல் அறிக்கை எண்.442/2022–ல் கூறப்பட்டுள்ள சம்பவம் நடந்த தேதிக்குப் பிறகும் மனுதாரர் தனக்கும் பாதிக்கப்பட்ட பெண்ணின் தாயாருடைய கணவனுக்கும் இடையே நடந்த அரட்டைகள் அடங்கிய "புலனத்தின்" அச்சுப் பிரதிகளில், அவர்களுக்குள் இடையில் முரண்பாடு ஏதுவும் இல்லை என்பதைக் காட்டுகிறது. எனவே, இந்த குற்றத்தில் வழக்குத் தொடுப்பதைக் காப்பாற்றுவதற்காக, மனுதாரரால் முதல் தகவல் அறிக்கை எண்.442/2022 தொடங்கப்பட்டிருக்கலாம் என்று நம்புவதற்கு எல்லா காரணங்களும் உள்ளன.

x x x x x

13. வழக்கு நாட்குறிப்பில், வழக்கு விசாரணைக்கு தேவையான முதல் நோக்கு தகவல்களைக் கண்டேன். அப்படியானால், ஜாய் எதிர் கேரளா மாநிலம் (2019 (1) கேஎல்டி 935) என்ற வழக்கில், போக்சோ சட்டத்தின் பிரிவு 29 இன் கீழ் பிணை விண்ணப்பங்களை கையாளும் போது

நீதிமன்றங்கள் அதனை கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். மனுதாரரை காவலில் வைப்பது அவசியமா என்ற கேள்வியையும் நான் பரிசீலித்தேன். மனுதாரரின் கூற்றுப்படி, திரும்பப்பெற எதுவும் இல்லை, எனவே காவலில் வைத்து விசாரணை செய்வது தேவையில்லை. ஆனால் பாதிக்கப்பட்டவரின் கற்றறிந்த வழக்கறிஞர், பாதிக்கப்பட்டவர் இப்போதும் இயல்பு நிலைக்கு வரவில்லை என்றும், ஜாமீன் வழங்குவது அவரது மன நிலையை மோசமாக பாதிக்கும் என்றும், உதவியற்றவராக உணரலாம் என்றும் கூறினார். மனுதாரர் ஒரு வழக்குறிஞராக இருப்பதால், சமூகத்திலும் காவல்துறையிலும் அதிக செல்வாக்கும் பிடிப்பும் உள்ளதால், அவர் சுமூகமான விசாரணையில் தலையிட வாய்ப்புள்ளதாக பாதிக்கப்பட்டவரின் கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் சுட்டிக்காட்டினார். இந்த சமர்ப்பிப்புகளில் போதுமான ஆதாரங்களை நான் காண்கிறேன். போக்சோ வழக்குகளில் பாதிக்கப்பட்டவரின் நல்வாழ்வும் ஒரு பொருத்தமான காரணியாக இருப்பதால், பிணை வழங்குவது பாதிக்கப்பட்டவரின் நலனுக்காக இல்லை என்றால், நீதிமன்றமானது பிணையினை மறுக்க வேண்டும்.

8. மேற்கூறியவற்றிலிருந்து, சிறப்பு நீதிபதி ஜாய் எதிர் கேரளா மாநிலம், (2019) 1 கேஎல்டி 935 என்ற வழக்கில் கேரள உயர்நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை நம்பியிருந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சட்டத்தின் கீழ் குற்றம் சாட்டப்பட்ட ஒருவர் பிணை கோரி தாக்கல் செய்யும் மனுவை கையாளும் போது, போக்சோ சட்டத்தின் 29 வது பிரிவின் கீழ் உள்ள அனுமானத்தை நீதிமன்றங்கள் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும் என கேரளா உயர் நீதிமன்றம் கருத்து தெரிவித்தது.

9. ஜாய் (சுப்ரா) வழக்கில், கேரள உயர்நீதிமன்றம் கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிட்டது:–

"10. குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் குற்றம் செய்ததாகக் கருதப்படும் வரை நீதிமன்றம் குற்றம் செய்ததாக கருத வேண்டும் என்ற சட்டமியற்றும்

ஆணையை உள்ளடக்கிய சட்டத்தின் 29 வது பிரிவை இந்த நீதிமன்றம் மறந்துவிடவில்லை. சட்டத்தின் பிரிவு 3, 5, 7 மற்றும் 9 ஆகியவற்றின் கீழ், ஒரு நபர் எந்தவொரு குற்றத்தையும் செய்ததற்காகவோ அல்லது தூண்டிவிட்டதற்காகவோ அல்லது செய்ய முயற்சித்ததற்காகவோ வழக்குத் தொடரப்பட்டால், சிறப்பு நீதிமன்றமானது அத்தகைய நபர் குற்றத்தை நிரூபிக்கும் வரை, அந்த குற்றத்தை செய்ததாக அல்லது ஊக்குவித்ததாகக் கருதப்படும். சட்டத்தின் கீழ் மேற்கூறிய குற்றங்களில் குற்றம் சாட்டப்பட்ட ஒருவரால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட பிணை மனுவைக் கையாளும் போது, சட்டத்தின் 29 வது பிரிவின் கீழ் உள்ள அனுமானத்தை நீதிமன்றம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும் (பிஹார் எதிர் ராஜ்பல்லவ் பிரசாத் மாநிலம், (2017) பார்க்கவும். 2 எஸ்சிசி 178 : ஏஐஆர் 2017 எஸ்சி 630).

11. எவ்வாறாயினும், சட்டத்தின் 29 வது பிரிவின் கீழ் உள்ள சட்டரீதியான அனுமானம், ஒவ்வொரு வழக்கிலும் வழக்குத் விசாரணையின் பதிப்பை உண்மையாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று அர்த்தமல்ல. ஒரு குறிப்பிட்ட வழக்கின் சிறப்பு அம்சங்களை நீதிமன்றம் கருத்தில் கொள்ள முடியாது என்ற அனுமானம் அர்த்தப்படுத்துவதில்லை. காப்புரிமை அபத்தங்கள் அல்லது உள்ளார்ந்த பலவீனமான உறவுகள் அல்லது வழக்கு பதிப்பில் உள்ள சாத்தியக்கூறுகள், வழக்குத் தொடரில் பொய்யின் தவிர்க்க முடியாத அனுமானத்திற்கு வழிவகுக்கும். அனுமானத்திற்கான அடித்தளத்தை உருவாக்கும் பதிவு உண்மைகளை வழக்குத் தொடரும் போது மட்டுமே அனுமானம் செயல்பாட்டுக்கு வரும். இல்லையெனில், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் மீது சில குற்றச்சாட்டுகளை எழுப்புவதும், அது முன்வைத்த வழக்கு உண்மை என்று கூறுவதும் மட்டுமே அரசுத் தரப்பு செய்ய வேண்டியிருக்கும். உணர்ச்சிபூர்வமான உண்மைகளை விளம்பரப்படுத்தாமல், அனுமானத்தின் பயன்பாடு எந்த அநீதிக்கும் வழிவகுக்காது என்பதைப் பார்க்க நீதிமன்றங்கள் கவனமாக இருக்க

வேண்டும். சட்டத்தின் 29 பிரிவின் கீழ் அனுமானம் முற்றிலும் வீணானது அல்ல. அத்தியாவசிய அடிப்படை உண்மைகளை அரசு நிரூபித்தால் மட்டுமே சட்டரீதியான அனுமானம் செயல்படுத்தப்படும் அல்லது தூண்டப்படும். குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் வழக்குத் தொடரின் உண்மைத்தன்மையில் கடுமையான சந்தேகத்தை உருவாக்க முடிந்தால் அல்லது குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் வழக்குப் பதிவை மிகவும் சாத்தியமற்றதாக மாற்றக்கூடிய பதிவுப் பொருட்களைக் கொண்டுவந்தால், முன் அனுமானம் பலவீனமடையும். சித்தாராம் சத்லிங்கப்பா மேத்ரே எதிர் மகாராஷ்டிரா மாநிலம், (2011) 1 எஸ்சிசி 694: ஏஐஆர் 2011 எஸ்சி 312 வழக்கில் உச்ச நீதிமன்றம் நடத்தியது போல, வழக்குத் தொடருவதில் அற்பத்தனம் எப்பொழுதும் பரிசீலிக்கப்பட வேண்டும். வழக்கு விசாரணை, சாதாரண நிகழ்வுகளில், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் முன் பிணை உத்தரவுக்கு உரிமையுண்டு. முன்பிணை வழங்குவதற்கு அல்லது மறுப்பதற்கு நெகிழ்வான வழிகாட்டுதல்கள் அல்லது நெறிமுறை சூத்திரம் எதுவும் வழங்கப்பட முடியாது. ஒவ்வொரு வழக்கின் உண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளின் அடிப்படையில் இது சட்ட நோக்கத்திற்கு அவசியமாக இருக்க வேண்டும்.

10. உயர் நீதிமன்றம், இங்குள்ள 1ஆம் எதிர்மனுதாரருக்கு முன்பிணை வழங்கும் போது (அசல் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்), எதிர்புக்குள்ளான உத்தரவின் 9வது பத்தியில் கவனிக்கப்பட்ட ஒரு விஷயம் உண்மையில் நம்மை தொந்தரவு செய்தது. பத்தி 9 இவ்வாறு கூறுகிறது:–

"9. மேற்கூறிய கோட்பாட்டை மனதில் கொண்டு, வழக்கின் உண்மைகளை கவனித்தால், மனுதாரர் பாதிக்கப்பட்டவரின் தாய் மாமன் என்பது தெரியவந்துள்ளது. பாதிக்கப்பட்டவர் டிசம்பர், 2021 இல் அவருடைய வீட்டிற்கு சென்றார். 14.12.2021 தேதியன்று, பாதிக்கப்பட்ட பெண்ணை மனுதாரர் மடியில் உட்காரும்படி கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. அதன் பிறகு பாதிக்கப்பட்ட

பெண்ணை கட்டிப்பிடித்து கன்னங்களில் முத்தமிட்டதாக கூறப்படுகிறது. ஒருபுறம், இதுபோன்ற அணைப்புகளும் முத்தங்களும் ஒரு மாமாவின் பாசத்தின் வெளிப்பாடுகளாக இருந்தாலும், பாலியல் மேலோட்டங்களால் இதுபோன்ற 'பாசங்கள்' காட்டப்படுவதற்கான வாய்ப்பை ஒருவர் புறக்கணிக்க முடியாது. இருப்பினும், இவை அனைத்தும் விசாரணைக்கு உட்பட்டவை.

11. எங்களின் கருத்தின்படி, எதிர்புக்குள்ளான உத்தரவின் பத்தி 9 இல் செய்யப்பட்ட அவதானிப்புகள் முற்றிலும் தேவையற்றவை மேலும், முதல் தகவல் அறிக்கையில் உள்ள குறிப்பிட்ட குற்றச்சாட்டுகளை புறக்கணித்து, சட்டத்தின் பிரிவு 164 இன் கீழ் பாதிக்கப்பட்ட பெண் குழந்தையின் வாக்குமூலம் முறையாக ஆதரிக்கப்படும்.

12. இத்தகைய கடுமையான குற்றச்சாட்டுகள் உள்ள வழக்கில், விசாரணை அதிகாரி விசாரணையை அதன் தர்க்கரீதியான முடிவுக்கு கொண்டு செல்ல சுதந்திரமாக தகுதியுடையவர் என்பதால், கைதுக்கு எதிராக பாதுகாப்பை வழங்குவதில் உயர்நீதிமன்றம் தனது அதிகார வரம்பைப் பயன்படுத்தியிருக்கக் கூடாது. 1–ஆம் எதிர்மனுதாரரை காவலில் விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்படுவதிலிருந்து தடுக்கப்பட்ட புலனாய்வு அதிகாரியின் முன் ஆஜராவது என்பது, குற்றச்சாட்டுகளில் முதன்மையான பொருளைக் கண்டறிய பலனளிக்காது.

13. பாதிக்கப்பட்ட சிறுமி அதிக அளவில் மன உளைச்சலுக்கு ஆளாகியிருப்பதால், அவளது கல்வித் தேவைகள் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன என்பதும், குறிப்பாக போக்சோ சட்டத்தின் 29 வது பிரிவின் மூலம் பிரதிபலிக்கும் சட்டமியற்றும் நோக்கமும், நீதிமன்றத்தின் தன்னிச்சையான அதிகார வரம்பைப் பயன்படுத்துவதைத் முன் பிணை வழங்குதை தடுக்க போதுமானது.

14. 1–ஆம் எதிர்மனுதாரருக்காக ஆஜரான கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் சுட்டிக்காட்டியபடி, குற்றப்பத்திரிகை ஏற்கனவே தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது.

விசாரணை அதிகாரி மேலதிக விசாரணையின் நோக்கத்திற்காக காவலில் வைக்கும் விசாரணைக்கு 1–ஆம் எதிர்மனுதாரர் தேவையில்லை என்று நாங்கள் கருதுவது நியாயமற்றது.

15. அது எப்படியிருந்தாலும், காவலில் வைக்கும் விசாரணைக்கு, 1–ஆம் எதிர்மனுதாரர் தேவைப்படாத ஒரு வழக்காகக் கருதினாலும், உயர் நீதிமன்றம் முன் பிணையை நிவாரணமாக வழங்கியிருக்கக் கூடாது என்பதில் நாங்கள் திருப்தி அடைகிறோம்.

16. குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு உயர் நீதிமன்றம் வழங்கிய முன்பிணையை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று அசல் புகார்தாரர் (இங்கே மேல்முறையீடு செய்தவர்) இந்த நீதிமன்றத்திற்கு முன் விடுத்த வேண்டுரையை நாங்கள் கையாள்கிறோம். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், போக்சோ போன்ற மிகக் கடுமையான குற்றத்தில் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களுக்கு முன்பிணை வழங்கும் போது உயர்நீதிமன்றம் தனது விருப்பத்தை தவறாகப் பயன்படுத்தியது என்றும், எனவே, குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களுக்கு முன்பிணை வழங்கி உயர்நீதிமன்றம் பிறப்பித்த உத்தரவு ரத்து செய்து ஒதுக்கி வைக்க வேண்டும் என்று புகார்தாரர் கூறினார். பல முன்பிணை வழக்குகளில், காவலில் வைக்கப்பட்ட விசாரணை தேவையில்லை என்றும், எனவே, முன்பிணை வழங்கப்படலாம் என்று ஒரு பொதுவான வாதம் முன்வைக்கப்படுவதை நாங்கள் கவனித்தோம். காவலில் வைத்து விசாரணை செய்வதற்கான எந்த வழக்கையும் அரசுத் தரப்பு முன்வைக்கவில்லை என்றால், அதுவே முன்பிணை வழங்குவதற்கு ஒரு நல்ல காரணம் என்று சட்டத்தின் கடுமையான தவறான கருத்து உள்ளது. முன்பிணை கோரும் விண்ணப்பத்தை முடிவு செய்யும் போது மற்ற காரணங்களுடன் கருத்தில் கொள்ள வேண்டிய தொடர்புடைய அம்சங்களில் ஒன்றாக காவலில் வைத்து விசாரணை செய்யலாம். குற்றம் சாட்டப்பட்டவரை காவலில் எடுத்து விசாரணை செய்வது தேவையில்லாத பல வழக்குகளில் இருக்கலாம். ஆனால் குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு எதிரான முதன்மையான வழக்கை புறக்கணிக்க வேண்டும் அல்லது கவனிக்காமல் இருக்க வேண்டும் என்று அர்த்தம் இல்லை. மேலும்

அவருக்கு முன்பிணை வழங்கப்பட வேண்டும். முன்பிணை மனுவை விசாரிக்கும் நீதிமன்றம் முதலில் பரிசீலிக்க வேண்டிய முக்கியமான விஷயம், குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு எதிராக போடப்பட்டுள்ள முதன்மையான வழக்கு ஆகும். அதன் பிறகு, குற்றத்தின் தன்மை மற்றும் தண்டனையின் தீவிரம் ஆகியவற்றைக் கவனிக்க வேண்டும். முன்பிணையினை நிராகரிப்பதற்கான காரணங்களில் ஒன்றாக காவலில் வைத்து விசாரணை செய்யப்படுவது ஆகும். எவ்வாறாயினும், காவலில் வைத்து விசாரணை தேவைப்படாவிட்டாலும் அல்லது அவசியம் இல்லாவிட்டாலும் கூட, முன்பிணை வழங்குவதற்கான ஒரு காரணமாக இருக்க முடியாது.

17. இந்த விஷயத்தை முடிப்பதற்கு முன் மேலும் ஒரு தெளிவு தேவை. ஜாய் (சுப்ரா) வழக்கில் வழங்கப்பட்ட கேரள உயர்நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை நாங்கள் குறிப்பிட்டுள்ளோம். ஜாய் (சுப்ரா) வழக்கு போக்சோ சட்டத்தின் பிரிவு 29–ஐக் கையாள்கிறது. கற்றறிந்த நீதிபதி முன்பிணை மனுவைத் விசாரித்தபோது, ஜாய் (சுப்ரா) வழக்கில் ஒருங்கிணைந்த நீதியர் அமர்வின் தீர்ப்பு அவருக்குக் கட்டுப்பட்டதாக இருந்தது. ஒரு கட்டுப்பாடான முடிவை அவர் புறக்கணித்திருக்க முடியாது. எடுக்கப்பட்ட கருத்துடன் அவர் உடன்படவில்லை என்றால், அதை ஒரு பெரிய அமர்விற்கு அனுப்புவது வேறு விஷயம். எவ்வாறாயினும், ஜாய் (சுப்ரா) வில் கூறப்பட்டுள்ள வாசகத்தைப் பார்க்காமல், மேலே குறிப்பிடப்பட்ட எதிர்ப்புக்குள்ளான உத்தரவின் 9 வது பத்தியில் உயர்நீதிமன்றம் மேற்கொண்ட அவதானிப்புகள் முற்றிலும் தேவையற்றவை என்றும், உயர் நீதிமன்றத்திற்குப் பொருத்தமானவை அல்ல என்றும் கூறலாம்.

18. இந்த வழக்கில் போக்சோ சட்டத்தின் 29 வது பிரிவின் பிரச்சனைக்கு நாங்கள் செல்லவில்லை. போக்சோ சட்டத்தின் பிரிவு 29 இன் உதவியின்றி, முன்பிணை வழங்கும் போது, இங்குள்ள 1 ஆம் எதிர்மனுதாரருக்கு (அசல் குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு) ஆதரவாக உயர் நீதிமன்றம் தனது விருப்புரிமையைப் பயன்படுத்துவதில் கடுமையான பிழை செய்துவிட்டது என்பதை நாங்கள் நம்புகிறோம்.

19. மேற்சொன்ன காரணங்களுக்காகவும், 1–ஆம் எதிர்மனுதாரருக்கு முன்பிணை வழங்கி உயர்நீதிமன்றத்தால் வழங்கப்பட்ட 25.7.2022 தேதியிட்ட எதிர்ப்புக்குள்ளன தீர்ப்பு மற்றும் உத்தரவை ரத்து செய்து, வழக்கின் தகுதிப்பாடுகள் குறித்து எந்தக் கருத்தையும் தெரிவிக்காமல், இந்த மேல்முறையீட்டை நாங்கள் அனுமதிக்கிறோம்.

20. சட்டப்படி விசாரணையை தொடர விசாரணை அதிகாரிக்கு சுதந்திரம் அளிக்கப்படுகிறது.

21. சட்டப்படி நீதி நிலைநாட்டப்படும் என்று சொல்வது போதுமானது.

மேல்முறையீடு அனுமதிக்கப்படுகிறது.

<u>பொறுப்புத்துறப்பு</u>

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி, தன்னுடைய மொழியில் புரிந்துகொள்வதற்கு பயன்படுத்திக்கொள்வதற்குட்பட்டதேயன்றி, வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல்முறையான நோக்கங்களுக்கும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப் பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும்."